

В.С. АЛЕКСЕЮК
УКРАЇНА, ПОЛТАВА, МЕДИЧНИЙ
СТОМАТОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

**ПРО ВНУТРІШНЮ ФОРМУ
ФРАНЦУЗЬКИХ ПРОПОЗИТИВНИХ
НАЙМЕНУВАНЬ**

Пропозитивні найменування – це назви предметів або явищ, утворені за допомогою предикативних конструкцій, що є підрядними реченнями. На думку В.Н. Мигиріна, референти можуть називатись конструкціями, що мають будову речення.

На основі спостережень над номінативними засобами нами встановлено, що в мові французької літератури ХХ ст. активно використовуються пропозитивні найменування особи. Наведемо приклади: *Celui qui a ete le le frere de mon mari, ceux qui commençaient a vieillir, ceux qu'il estime le moins.*

Пропозитивні найменування, які ми розглядаємо, є одним із засобів французької номінації. Як і лексичні назви, вони мають внутрішню форму, але й для підрядних речень, що використовуються як розгорнуті члени головного речення і є оказіональними складними найменуваннями.

У роботах з французької мови пропозитивні найменування, особливості їх внутрішньої форми не досліджувались. У

зв'язку з цим ми вважаємо, що вивчення цих особливостей французьких пропозитивних найменувань особи має певну цінність. Їх внутрішня форма розглядається нами з точки зору можливостей відображення в ній ознак тих референтів, що називаються.

Тут ми використовуємо висунуте Б.В. Якушиним трактування поняття внутрішньої форми: «Внутрішня форма слова – це значення морфем з яких складається слово, та спосіб їх поєднання».

У внутрішньомовному аспекті мотивування назви виділяються дві сторони: 1) вибір мовного матеріалу для виразу мотивуючої ознаки; 2) спосіб творення нової назви на основі мовного матеріалу, за допомогою якого виражається мотивуюча ознака. Що стосується внутрішньомовного аспекту мотивування французьких пропозитивних найменувань особи, то необхідно сказати таке: ознаки пропозитивних найменувань виражаються повнозначними лексичними одиницями, що слід враховувати при викладанні французької мови.